

דעתיקי, רישא חורא, (הגלייא) רעoa דרעוין, אהגליין, רחמיין רברבין אשטכחו בכלא. ובשעתא דלא אהגלייא, כל זייןין (ס"א דינא) דזעיר אפין זמיגין, וכככ' יכול רחמי, עביד דינא, ההוא עתיקה דכלא.

הניא, בד אהגלייא עתיקה דעתיקין, רעoa דרעוין, כלו בווציני דאתקרין בשמא דא, נהירין. ורחמי אשטכחו בכלא. ובשעתא דלא אהגלי טמירה דטמירין, ולא אהנחרן אלין בווציני, מתערין דינין. ואתעיבד דינא. מאן גרים להאי דינא. רעoa דרעוין דלא אהגלי, ו בגין כך מהפכין חייביא רחמי לדינא. ומה דאמר הכא, מאת יי' מן השמים. בזעיר אפין אתרמר. ימשמע דכתיב מן השמים, אש ומים. רחמי ודינא. לאפקא מאן דלית ביה דינא כלל.

הנא, האי חוטמא זעיר. ובכ שاري תננא (דף קל"ח ע"א) לאפקא, נפיק בבהילו, ואתעיבד דינא. ומאן מעכבר להאי חוטמא דלא יפיק תננא, חוטמא דעתיקא קדיישא, דהוא אקרי ארך אפיקים מפלא.

וזהינו רזא דתנינו, (שםות לו) יי' יי' פסיק טעמא בגוויה. בכלו אתר דשמא אדרבר פרי זמיגי, פסיק טעמא בגוויה, פגון (בראשית כב) אברם בגין. (בראשית מו) יעקב יעקב. (שםואל ג) שמואל שמואל. כלו פסיק טעמא בגוויה. חוץ ממשה משה, דלא פסיק טעמא בגוויה. מי טעמא. אברם אברם, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא שלים בעשר גסיגי, בגין כה פסיק טעמא בגוויה, דהשתא לא הוה איהו בדקDMIתא. יעקב יעקב, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא אתבשרא ביוסף, ושראת עלייה שכינטא. ועוד, דהשתא אשתלים בארץא, אילנא קדיישא בגוונא דלעילא, בתיריסר תחומיין, בשבעין ענפין, מה דלא הוה בדקDMIתא. ובגיני כה, בתרא שלים, קדמאה לא שלים, ופסיק טעמא בגוויה. שמואל שמואל, טעמא פסיק בגוויה. מי טעמא. בתרא שלים, קדמאה לא שלים, דהשתא הוא נביאה, וקודם לכון לא הוה נביאה. אבל משה משה, לא אפסיק טעמא בגוויה, דמיומא דאטילד, שלים הוה. דכתיב, (שםות כ) ותרא אותו כי טוב הוא.

אוף הכא יי' יי', פסיק טעמא בגוויה, קדמאה שלים, בתרא שלים בכלו. ומשה, באתר דינא אמר, לנחתא לון מעתיקה קדיישא, רחמיין לזעיר אנפיין. דהכי תננו, כמה חילא דמשה, דאיתית מכילזון רחמי למתפא. ובכ אהגלי עתיקה בזעיר אפין, כלא ברחמי אתחזון. וחוטמא אשטכיך, ואשא ותננא לא נפיק, כמה דאת אמר (ישעה מה) ותהלך אחטם לך.